

Przewlekła zapalna poliradikuloneuropatia demielinizacyjna (CIDP)

Przewlekła – długotrwała, chroniczna

Zapalna Demielinizacyjna – powodująca rozpad otoczki mielinowej włókna nerwowego

Polineuropatia – choroba wielu nerwów

CIDP (chroniczne GBS) rozwija się powoli przez wiele miesięcy. Najczęściej pierwsze objawy dotyczą stóp, nóg, rąk i ramion. Z czasem wzrasta osłabienie pacjentów dotkniętych chorobą.

CIDP to choroba o charakterze autoimmunologicznym tzn. taka choroba, w której endogenny system immunologiczny atakuje „własne” nerwy. Dotyka ona obwodowego systemu nerwowego. Wywołuje stan zapalny ważnej części nerwów – otoczki mielinowej, która następnie zostaje zniszczona. Dotknięte chorobą nerwy nie są już w stanie przekazywać bodźców, co wpływa na mięśnie i zmysł czucia (wrażliwość).

Mogą pojawić się następujące objawy:

- utrata stereotypowych odruchów na bodźce w stawie kolanowym i skokowym
- bóle, uczucie odrętwienia i zaburzenia czucia (odczucia rzekome)
- zaburzenia ruchu, trudności z wchodzeniem po schodach lub wstawaniem z krzesła czy fotela
- problem z poruszaniem i koordynacją ruchów. Chód jest chwiejny i niepewny, człowiek przemieszcza się na szeroko rozstawionych nogach. Ta niezborność poruszania się może być jedynym objawem choroby. Dotyczy to często dzieci.
- paraliż rąk, ramion, stóp i nóg
- drżenie
- ograniczenie motoryki precyzyjnej i zmysłu dotyku
- zakłócone odczuwanie temperatury
- podwójne widzenie, zakłócenia przełykania i słuchu
- bolesność przy oddawaniu moczu

CIDP czasami zaczyna się tak nagle jak GBS. Jednak zamiast poprawy, jak w przypadku GBS, kiedy nieleczona, jest co raz gorzej. Diagnozowanie CIDP jest trudne i czasochłonne. Symptomy są bardzo różne i mogą być mylące dla pacjenta i dla lekarza. Pierwsze objawy, jak zmęczenie i zakłócenia czucia powinny być obserwowane. Potem dochodzi mrowienie, uczucie odrętwienia, wyczerpania lub osłabienia, które zaczyna się z reguły w palcach nóg i rąk. Stan chorego pogarsza się w ciągu kolejnych tygodni. Bez leczenia osłabienie to postępuje coraz bardziej. W rzadkich przypadkach dochodzi do rozległego paraliżu.

CIDP może mieć wiele, różnorodnych przebiegów. Niektórzy chorzy przechodzą tą chorobę jako powolny proces, inni doświadczają okresowych pogorszeń swojego stanu. Jest też taka odmiana tej choroby, która objawia się jedynie zanikiem czucia.

Ponieważ symptomy CIDP mogą się nasilać w sposób szybki lub powolny, ich skutki są bardzo różnorodne. Jedne osoby mogą odczuwać prawie niezauważalne ograniczenia, natomiast inni muszą zmagać się z ich poważną odmianą.

CIDP leczy się, w zależności od przypadku, immunoglobulinami, plazmaferezą, kortyzonem i/lub lekami immunosupresyjnymi. Bóle neuropatyczne mogą być leczone lekami przeciwpadaczkowymi (rozkurczowymi) lub trójcyklicznymi lekami przeciwdepresyjnymi. W walce z CIDP ważna jest również fizjoterapia, logopedia czy ergoterapia. Pomagają one polepszyć stan fizyczny pacjenta lub dłużej go utrzymać.

Do przewlekłych odmian neuropatii należą również: zespół Lewisa-Summera (MADSAM) i wielogniskowa neuropatia ruchowa (MMN).

Deutsche GBS CIDP Selbsthilfe e.V. Oboensteig 4, 13127 Berlin, Tel.: 030 47599547 Konto darowizny: IBAN: DE16 3105 0000 0004 0955 50